

II.

Skutok obvineného, ktorým malo v zmysle uznesenia dôjsť k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d) Trestného zákona mal spočívať v konaní obvineného, keď dňa 22.05.2014, v čase od 09.00 hod. do 17.00 hod., v Pezinku na Suvorovovej ulici č. 5/A, v pojednávacej miestnosti počas prestávky hlavného pojednávania na Špecializovanom trestnom súde pracovisko Pezinok č.k. PK-2T/46/2013, sa mal (obvinený) v postavení obžalovaného v tejto trestnej veci v prítomnosti vypočúvanej svedkyne Ing. Márie Zakálovej nahnúť cez lavicu v priestore pre obžalované osoby smerom k tejto svedkyňi a šeptom vysloviť "Marika bude ťa to bolieť", pričom na túto svedkyňu mal ukazovať prstom.

V súvislosti so vzneseným obvinením si dovoľujeme poukázať na skutočnosť, že doposiaľ zistené skutočnosti v konaní zn. PPZ-505/NKA-PK-BA-2014 nenasvedčujú záveru, že bol spáchaný trestný čin ani záveru, že trestný čin spáchala určitá osoba. Z vykonaného dokazovania nie je možné vyvodiť záver, že by sa skutok opísaný v uznesení o vznesení obvinenia ČVS: PPZ-505/NKA-PK-BA-2014 zo dňa 4.2.2015 stal.

III.

V zmysle odôvodnenia napadnutého uznesenia „Po prehratí obrazového záznamu z pojednávania zo dňa 22.5.2014 Špecializovaného trestného súdu – pracovisko Pezinok s obžalovanými Ing. Sergejom Salmanovom a Alexandrom Salmanovom svedkyňa identifikovala situáciu, ktorú popísala vo výsluchu svedka a to, že sa k nej Sergej Salmanov nahol cez lavicu, kde sedel počas pojednávania a šepotom povedal „Marika bude ťa to bolieť na zázname označenom 12000007-23.5.2014 13:16 v čase od 12 hodín, 11 minút a 54 sekúnd do času 12 hodín, 11 minút a 58 sekúnd.“ Z uvedeného teda vyplýva, že svedkyňa identifikovala situáciu, kedy malo dôjsť k skutku uvedením času v obrazovom zázname označenom 12000007-23.5.2014.

Za účelom preukázania skutočnosti, že skutok opísaný v napadnutom uznesení sa nikdy nestal predkladáme fotografie vyhotovené z obrazového záznamu označeného 12000007-23.5.2014 13:16 v čase od 12 hodín, 11 minút a 54 sekúnd do času 12 hodín, 11 minút a 58 sekúnd, z ktorých jednoznačne vyplýva, že obvinený sa nemohol nahnúť cez lavicu a ukazovať na svedkyňu prstom (tak ako zjavne zavádzajúco uvádza svedkyňa), keďže obvinený mal na rukách putá, ktoré mu v uvedenom čase príslušník policajného zboru práve dával dole.

Z obrazového záznamu teda nevyplýva, že by sa mal obvinený nahnúť cez lavicu smerom k svedkyni, ani že by mal niečo smerom svedkyni šepkať a už vôbec z obrazového záznamu nevyplýva, že by mal na svedkyňu ukazovať prstom, keďže mal na rukách putách. Na tomto mieste si dovoľujeme poukázať na skutočnosť, že ak by obvinený niečo svedkyni šepkal (čo svedkyňa údajne zreteľne počula) musel by to príslušník policajného zboru stojaci pri obvinenom počuť. Rovnako by to musela počuť tlmočníčka, ktorá sa nachádzala v tesnej blízkosti pri obvinenom.

Z obrazového záznamu 12000007-23.5.2014 13:16 v čase od 12 hodín, 11 minút a 54 sekúnd do času 12 hodín, 11 minút a 58 sekúnd žiadnym spôsobom nevyplýva, že by sa skutok opísaný v uznesení o vznesení obvinenia stal. Rovnako ani z inej časti obrazového záznamu nevyplýva, že by sa mal obvinený nakláňať smerom cez lavicu a smerom k svedkyni a ukazovať na svedkyňu prstom.

Dôkaz:

- obrazový záznam z hlavného pojednávania dňa 22.5.2014 (súčasť spisu)
- fotografie vyhotovené z z obrazového záznamu označeného 12000007-23.5.2014 13:16 v čase od 12 hodín, 11 minút a 54 sekúnd do času 12 hodín, 11 minút a 58 sekúnd

IV.

V zmysle napadnutého uznesenia „*Žiadosťou zo dňa 28.5.2014 vyšetrovateľ expozitúry Bratislava, NPKJ, NAKA PPZ dožiadal Špecializovaný trestný súd – pracovisko Pezinok, Suvorovova č. 5/A, Pezinok o predloženie zvukového záznamu z hlavného pojednávania č.k. PK-27/46/2013 zo dňa 22.5.2014 vykonaného na tomto súde. Po predložení obrazového a zvukového záznamu Špecializovaným trestným súdom –pracovisko Pezinok bola uznesením vyšetrovateľa podľa § 142 ods. 1 Trestného poriadku zo dňa 19.8.2014 príbratá do konania Mgr. Adriana Farkašová ako znalkyňa z odboru kriminalistika 490000, odvetvie fonoskopia na vykonanie znaleckého skúmania s predmetom vyhotovenie prepisu zvukovej časti predloženého zvukového záznamu.*“

Z uvedeného teda vyplýva, že v konaní sp. zn. PPZ -505/NKA-PK-BA-2014 bola príbratá znalkyňa za účelom vyhotovenia prepisu zvukovej časti predloženého zvukového záznamu. Žiaľ musíme konštatovať, že v odôvodnení napadnutého uznesenia orgány činné v trestnom konaní nikde neuvádzajú akým spôsobom sa vporiadali s vykonaným dôkazmi (t.j. so zadováženým obrazovým záznamom, zvukovým záznamom a znaleckým posudkom č. 2/2014 – t.j. prepisom zvukového záznamu).

V zmysle § 176 ods. 1 Trestného poriadku uznesenie musí obsahovať o.i. odôvodnenie, ak zákon neustanovuje niečo iné. Zároveň v zmysle § 176 ods. 2 Trestného poriadku v odôvodnení treba, ak to prichádza podľa povahy veci do úvahy, uviesť najmä skutočnosti, ktoré sa považujú za dokázané, dôkazy, o ktoré sa skutkové zistenia opierajú, úvahy ktorými sa rozhodujúci orgán spravoval pri hodnotení dôkazov, ako aj právne úvahy, na ktorých základe podľa príslušných ustanovení zákona posudzoval dokázané skutočnosti.

Domnievame sa, že napadnuté uznesenie nespĺňa požiadavky na riadne odôvodnenie uznesenia v zmysle § 176 ods. 2 Trestného poriadku, keďže odôvodnenie napadnutého uznesenia neobsahuje žiadne úvahy, ktorými sa orgán činný v trestnom konaní spravoval pri hodnotení obrazového a zvukového záznamu z hlavného pojednávania dňa 22.5.2014. V odôvodnení napadnutého uznesenia sa nikde neuvádza informácia, akým spôsobom bol vyhodnotený zvukový a obrazový záznam z hlavného pojednávania dňa 22.5.2014, na ktorom má byť údajne skutok zachytený.

Dovoľujeme si na tomto mieste zdôrazniť, že z obrazového ani zo zvukového záznamu nevyplýva, že by malo dôjsť k skutku opísaného v uznesení o vznesení obvinenia (t.j. že by sa mal obvinený nahnúť cez lavicu v priestore pre obžalovaných smerom k svedkyni a šepotom vysloviť „Marika bude ťa to bolieť“, pričom mal na túto svedkyňu ukazovať prstom).

Dôkaz:

- obrazový záznam z hlavného pojednávania dňa 22.5.2014 (súčasť spisu)
- fotografie vyhotovené z z obrazového záznamu označeného 12000007-23.5.2014 13:16 v čase od 12 hodín, 11 minút a 54 sekúnd do času 12 hodín, 11 minút a 58 sekúnd
- zvukový záznam z hlavného pojednávania dňa 22.5.2014 (súčasť spisu)

V.

Skutočnosti, že je možné mať vážne pochybnosti o tom, či sa skutok stal nasvedčujú o.i. aj závažné rozpory v tvrdeniach svedkyne Márie Zakálovej. V prvom rade sú to rozpory v tvrdeniach svedkyne ohľadom toho, kedy sa jej mal obžalovaný Sergej Salmanov vyhrázať a ohľadom dôvodu, pre ktorý to okamžite neoznámila súdu alebo prokurátorovi. V zmysle zápisnice o výsluchu svedka Ing. Márie Zakálovej zo dňa 23.05.2014 v konaní ČVS: PPZ-1001/NKA-PK-BA-2013 *"Ďalej počas výsluchu, keď na mňa pozeral, ticho zašepkal: Marika, bude ťa to bolieť. Pričom šeptom zvýraznil moje meno Marika tak, že som ho zreteľne počula. Uvedeného som sa zľakla, ale nechcela som sa s tým počas pojednávania nechať vyvieť z miery, a preto som na to ani nereagovala a nepovedala som to ani včera na súde, ani prokurátorovi, pretože som sa s ním po výsluchu na súde už nestretla."*

V nadväzujúcom úradnom zázname prokurátora ÚŠP GP SR JUDr. Vasila Špirka svedkyňa o.i. uviedla: *"Keď sudca vyhlásil prvú prestávku, ja som na chvíľu vyšla z miestnosti, aby som sa trošku ukľudnila a nechcela som so Salmanovcami byť v jednej miestnosti. Potom, keď som sa po prestávke vrátila, tak som si sadla na miesto svedka pri pulte, pričom som cítila, že obidvaja Salmanovci na mňa pozerajú. Sergej Salmanov sa nahol cez svoju lavicu a šeptom vyslovil: Marika, bude ťa to bolieť. Moje meno Marika bolo zreteľne počuť a počula som zreteľne aj to ďalšie, že ma to bude bolieť. Sergej sa prehol cez stôl, pretože pred ním stál nejaký policajt."*

Dovoľujeme si týmto poukázať na skutočnosť, že svedkyňa Mária Zakálová sa s prokurátorom bezprostredne po svojom výsluchu na súde stretla pri zabezpečovaní jej odvozu, čo potvrdil v reakcii na prednes obžalovaného Sergeja Salmanova aj samotný prokurátor. Uvedená skutočnosť vyplýva z Uznesenia Špecializovaného trestného súdu v Pezinku č.k. PK-2T/46/2013 – 6191 zo dňa 28.5.2014, ktorým Špecializovaný trestný súd v Pezinku žiadosti obžalovaných Sergeja Salmanova a Alexandra Salmanova o prepustenie z väzby na slobodu vyhovel a obžalovaných prepustil z väzby na slobodu, pretože dôvody väzby pominuli, ktoré predkladáme ako listinný dôkaz (ďalej len „uznesenie č.k. PK-2T/46/2013 – 6191 zo dňa 28.5.2014“)

Dôkaz:

- uznesenie č.k. PK-2T/46/2013 – 6191 zo dňa 28.5.2014

Ďalším rozporom je tvrdenie svedkyne, keď najprv malo ku konaniu Sergeja Salmanova dôjsť počas jej výsluchu, neskôr svoje tvrdenie zmenila a malo sa tak stať až počas prestávky, keď v miestnosti neboli sudcovia. Samotná svedkyňa však potvrdila, že sa priamo pri obžalovanom nachádzal policajt. Vzhľadom na to, že vzdialenosť svedkyne od obžalovaného bola určite väčšia ako vzdialenosť Sergeja Salmanova od pri ňom stojaceho policajta, jeho šepot, ktorý mala svedkyňa dokonca zreteľne počuť, by musel zachytiť minimálne tento policajt.

V súvislosti s zjavnými rozpormi vo výpovediach svedkyne Márie Zakálovej si dovoľujeme zároveň poukázať na závery Špecializovaného Trestného súdu v Pezinku, ktorý v odôvodnení uznesenia č.k. PK-2T/46/2013 – 6191 zo dňa 28.5.2014 o.i. uvádza: „Svedkyňa Ing. Mária Zákálová bola predvolaná na hlavné pojednávanie konané dňa 22.05.2014. Predseda senátu od dostavenia sa svedkyne Zákálovej do budovy Špecializovaného trestného súdu v Pezinku prostredníctvom pokynov vydaných príslušníkom Zboru väzenskej a justičnej stráže (ďalej len ZVJS) a asistentke senátu 2T dbal na to, aby nedošlo k nijakému kontaktu svedkyne Zákálovej (mimo výsluchu v pojednávacej miestnosti) a obžalovanými pri ich predvádzaní do pojednávacej miestnosti, ani s prítomnou verejnosťou, vrátane novinárskej verejnosti. Za týmto účelom bola svedkyňi pridelená samostatná miestnosť vybavená aj sociálnym zariadením v budove súdu, aby nemohlo dôjsť k akýmkoľvek okolnostiam, ktoré by mohli mať vplyv na nariadený úkon – hlavné pojednávanie. Podľa vedomostí predsedu senátu sa svedkyňa Zákálová v pridelenej miestnosti dobrovoľne zdržiavala pred začiatkom hlavného pojednávania, počas prestávok, vrátane obedňajšej prestávky. Pred začiatkom hlavného pojednávania sa svedkyňa v pojednávacej miestnosti nachádzala už za prítomnosti ZVJS, prokurátora, asistentky senátu 2T a technického asistenta. Rovnako tak tomu bolo, aj keď malo hlavné pojednávanie pokračovať po hygienickej a obedňajšej prestávke. Dokonca je pravdou, že v jednom prípade po hygienickej prestávke súd chcel pokračovať v konaní hlavného pojednávania pokračovaním vo výsluchu svedkyne, ale svedkyňa sa v pojednávacej miestnosti nenachádzala, nachádzala sa ešte v pridelenej miestnosti a musela byť zavolaná asistentkou senátu 2T. Po vyhlásení prestávky počas hlavného pojednávania predseda senátu dbal navyše aj na to, aby svedkyňa Zákálová mohla opustiť pojednávaciu miestnosť ako prvá, nedošlo k jej kontaktu s obžalovanými, ani ich obhajcami a nerušene sa mohla presunúť do pridelenej miestnosti bez toho, aby ju ktokoľvek a akokoľvek kontaktoval. Tak tomu bolo aj po ukončení jej výsluchu. Podľa vedomostí súdu sa svedkyňa Zákálová zdržiavala počas neprítomnosti senátu v pojednávacej miestnosti vždy len veľmi krátku dobu a vždy za prítomnosti príslušníkov ZVJS, asistentky senátu 2T, technického asistenta a prokurátora. Počas konania hlavného pojednávania bolo použité technické nahrávacie zariadenie. V pojednávacej miestnosti sa nachádzal senát, asistentka senátu 2T, technický asistent, obhajcovia, obžalovaní, príslušníci ZVJS, prokurátor, svedkyňa Zákálová a verejnosť, vrátane novinárskej verejnosti. Nikto z prítomných v pojednávacej miestnosti počas konania hlavného pojednávania, ani počas prestávky nebol svedkom takéhoto správania obžalovaného Ing. Sergeja Salmanova, vrátane prokurátora, a takéto verbálne správanie nie je zaznamenané podľa prepočutia ani na zvukovom zázname. Je prítom zrejme, že ak uvedené správanie mala zaznamenať svedkyňa Zákálová, tak prinajmenšom jeho „zreteľnú“ verbálnu časť by musel zaznamenať aj niekto iný, prítomný v pojednávacej miestnosti.“

Ďalej v zmysle odôvodnenia uznesenia č.k. PK-2T/46/2013 – 6191 zo dňa 28.5.2014: „Tu súd podotýka, že ani v tomto čase svedkyňa nič o jej údajnom predchádzajúcom zastrašovaní zo strany Sergeja Salmanova neuviedla. Súhnom je možné uviesť, že ani samotná svedkyňa Zákálová takéto skutočnosti v deň konania jej výsluchu nikomu neoznámila, neoznámila ich predovšetkým súdu na hlavnom pojednávaní, ani prokurátorovi po ukončení jej výsluchu, hoci sa s ním evidentne stretla, lebo zabezpečoval jej odvoz zo súdu. Rozpome prítom vyznieva tvrdenie svedkyne Zákálovej v zápisnici o výsluchu svedka v inej trestnej veci, kde pred vyšetrovateľom uviedla, že sa tak malo stať počas výsluchu (nie počas prestávky), že sa zľakla, ale nepovedala to ani na súde, ani prokurátorovi, pretože sa s ním po výsluchu na súde už nestretla.“ Je teda zrejme, že vo výpovediach svedkyne Zakálovej jestvujú zjavné rozpory a to najmä ohľadom času, kedy malo dôjsť zo strany obvineného k protiprávnemu konaniu. Aj keď vo výpovedi Ing. Zakálovej zo dňa 12.12.2014 sa svedkyňa snaží túto evidentnú nesúladosť jej vlastných tvrdení objasniť tak, ako to vyplýva z odôvodnenia napadnutého uznesenia „... následne doobeda bola vyhlásená aj obedná prestávka sudcom a aj počas tejto prestávky odišla z pojednávacej miestnosti. Uviedla to z toho dôvodu, že nevie po ktorej z týchto prestávok sa to udialo, ale keď sa z jednej z týchto prestávok vrátila do pojednávacej miestnosti a sadla si na to miesto, z ktorého už vypovedala...“, takéto „objasnenie“ najmä s prihliadnutím na významné oslabovanie pamäťovej stopy svedkyne, keď skoršie rozporuplné výpovede majú byť objasnené výsluchom svedkyne viac ako 7 mesiacov po ňou tvrdených skutočnostiach na hlavnom pojednávaní ŠTS v Pezinku zo dňa 22.05.2014, sa javí ako prinajmenšom neobvyklé, nakoľko len ťažko možno uveriť tomu, že svedok si viac ako 7 mesiacov po relevantných udalostiach rozpomenie na detaily ohľadom skutočností z ktorých je vypočúvaný lepšie ako bezprostredne po nich.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je zrejme, že vo výpovediach svedkyne Márie Zakálovej sa objavujú viaceré rozpory ohľadom toho, za akých okolností sa mal skutok údajne stať, a teda je možné mať vážne pochybnosti ohľadom toho, či sa stal skutok opísaný v uznesení o vznesení obvinenia ČVS: PPZ-505/NKA-PK-BA-2014 zo dňa 4.2.2015.

VI.

K výsluchu svedka Petra Morára vykonaného dňa 09.01.2015 uvádzame, že svedok sa nenachádzal na predmetnom pojednávaní ŠTS v Pezinku dňa 22.05.2014 a teda jeho výpoveď "z počutia" nemôže byť braná ako dôkaz, ktorý by čo i len rámcovo objasňoval skutok, za ktorý je obvinenému vznesené obvinenie. Otázna je aj jeho dôveryhodnosť, ktorú bude nutné posúdiť v interakcii s jeho väzobným trestným stíhaním.

V zmysle zápisnice z výsluchu svedka Petra Morára zo dňa 9.1.2015 na otázku vyšetrovateľa „Uvedte okolnosti za akých Vám Sergej Salmanov spomenul, že na Zakálovú/ktorú označoval stará kurva, ktorá ho usvedčovala a mala začať robiť s NAKOU/ podal trestné oznámenie za krivé obvinenie, za to že ho ona mala udať, že ju verbálne, neverbálne napadol a spomenul, že sa musel chrániť. Potom sa Sergej Salmanov smial, že aké to je verbálne, neverbálne napadnutie, keď len ukázal prstom a prešiel pod krk. Ďalej k tomu dodal, že aj ruský hokejový tréner to mal ukázať na majstrovstvách sveta v hokeji fínskemu trénerovi a ďalej sa smial?“ svedok Peter Molnár uvádza: Uvedenú skutočnosť Sergej Salmanov spomenul v priebehu mesiaca november 2014 na cele č. 113 blok E mne počas spoločného rozhovoru za prítomnosti Kristiána Radvániho, Zoltána Pappa, Richarda Ružeka bolo to počas večeri, ktorú sme mali na cele.“

Z vykonaného výsluchu Petra Morára vyplýva, že podľa svedka Petra Morára mal Sergej Salmanov spomenúť vyššie uvedené skutočnosti v prítomnosti p. Kristiána Radvániho, Zoltána Pappa, Richarda Ružeka. Dňa 23.1.2015 bol vypočutý svedok Kristián Radványi a Richard Ružek, pričom ani z jeden svedkov nepotvrdil, že by mal od Sergeja Salmonova počuť vyššie uvedené skutočnosti, tak ako zjavne účelovo tvrdí svedok Peter Morára. Z uvedeného uvedeného je teda zrejmé, že je možné mať vážne pochybnosti ohľadom dôveryhodnosti svedka Petra Morára ako aj ohľadom pravdivosti jeho výpovede.

Okrem uvedeného si dovoľujeme poukázať na skutočnosť, že v konaní nebol riadne vypočutý svedok Zoltán Papp, keďže sa dňa 22.1.2015 počas plánovaného výsluchu necítil byť zo zdravotný dôvodov schopný výsluchu. Hoci svedka Zoltána Pappa svedok Peter Morár označil ako osobu, ktorá sa mala priamo nachádzať na cele č. 113 počas spoločného rozhovoru, orgány činné v trestnom konaní svedka Zoltána Pappa nevypočuli. Domnievame sa teda, že v priebehu vyšetrovania neboli zabezpečené dôkazy tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti.

VII.

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku, orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Odhliadnuc od rozporuplných výpovedí svedkyne Márie Zakálovej ako aj nedôveryhodnej výpovede svedka Morára, považujeme za potrebné poukázať na neštandardný postup vyšetrovateľa, ktorý v rozpore s ust. § 2 ods. 10 Trestného poriadku jednostranne selektuje dôkazy, ktoré majú svedčiť v neprospech obvineného a úplne ignoruje ostatné závažnejšie a tiež aj početnejšie skutočnosti svedčiace v prospech obvineného.

V odôvodnení napadnutého uznesenia vyšetrovateľ tiež poukazuje na výsluchy ďalších svedkov ako napr. výsluch 6-tich príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže, ktorí boli prítomní dňa 22.05.2014 v pojednávacej miestnosti počas konania hlavného pojednávania na ŠTS v Pezinku dňa 22.05.2014, pričom v uznesení absentuje akýkoľvek argument, resp. poukázanie na obsah výpovedí týchto svedkov, ktoré by čo i len z časti potvrdili pravdivosť skutku opísaného v napadnutom uznesení. Je zrejmé, že títo svedkovia svojimi výpoveďami potvrdili, že skutok sa nestal, pričom ako prítomné osoby nachádzajúce sa v bezprostrednej blízkosti obvineného v čase, keď sa mal skutok stať, by svojimi zmyslami zachytili takéto správanie obvineného.

Hlavné pojednávanie na ŠTS v Pezinku bolo vykonávané za stálej prítomnosti senátu súdu v počte 3 osôb, zapisovateľky, technika obsluhujúceho zariadenia na vyhotovovanie obrazových a zvukových záznamov z pojednávania, 6 príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže dohliadajúcich na obvinených Sergeja Salmanova a Alexandra Salmanova; prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry GP; minimálne 3 obhajcov obžalovaných a verejnosti, vrátane novinárskej verejnosti. Je nemožné, že žiadna z vyššie uvedených osôb by si nevšimla slová zreteľne vyslovené na hlavnom pojednávaní, ktoré mal údajne predniesť Ing. Sergej Salmanov. Podľa vedomostí senátu vedúceho predmetné hlavné pojednávanie sa Mária Zakálová nachádzala v pojednávacej miestnosti vždy za prítomnosti príslušníkov ZVJS, asistentky senátu, technického asistenta a prokurátora, a počas neprítomnosti samotného senátu sa nachádzala v pojednávacej miestnosti len veľmi krátku dobu. Príslušníci ZVJS neustále vykonávajú dohľad nad správaním Sergeja a Alexandra Salmanovcov počas celého trvania hlavného pojednávania a eskortujú ich z pojednávacej miestnosti do iných priestorov súdu.

Považujeme tiež za potrebné poukázať na tú skutočnosť, že vyšetrovateľ vznáša obvinenie po viac ako 8 mesiacoch od času kedy malo dôjsť ku skutku, pričom berúc na zreteľ predpoklad, že by došlo k predmetnému skutku v pojednávacej miestnosti plnej ľudí, zabezpečenej kamerovým systémom, bolo by možno len ťažko uveriť tomu, že vyšetrovateľ má k dispozícii na odôvodnenie uznesenia o vznesení obvinenia len rozpornú výpoveď Ing. Zakálovej a nič nehovoriacu výpoveď "svedka z počutia" vo výkone väzby tak, ako je tomu v tomto prípade.

V zmysle ust. § 206 ods. 1 Trestného poriadku, policajt vydáva uznesenie o vznesení obvinenia len vtedy, ak je na podklade zistených skutočností po začatí trestného stíhania dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin spáchala určitá osoba. Príslušný vyšetrovateľ v napádanom uznesení absolútne opomenul vyhodnotiť dôkazy (svedecké výpovede príslušníkov ZVJS, obrazový záznam, zvukový záznam a znalecké dokazovanie) svedčiace v prospech obvineného, resp. tieto dôkazy žiadnym spôsobom nekonfrontoval so skutočnosťami na ktorých je založené napádané uznesenie a v odôvodnení napádaného uznesenia tieto dôkazy obsahovo nezhodnotil. Na základe takto chabo zisteného skutkového stavu vyšetrovateľ nemohol v zmysle ust. § 206 ods. 1 Trestného poriadku ani dospieť k tomu, že je dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin spáchal obvinený.

Máme za to, že v trestnom konaní doposiaľ neboli vykonané také dôkazy, ktoré by zabezpečovali zistenie skutkového stavu, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti. Práve naopak z vykonaných dôkazov jednoznačne vyplynulo, že vo výpovedi svedkyne Márie Zakálovej sa vyskytujú značné rozpory ohľadom okolností, za ktorých sa údajne mal skutok stať. Rovnako nevieryhodne sa javí výpoveď svedka Petra Morára, ktorého výpoveď je v rozpore s výpoveďou svedka Kristiána Radványho a Richarda Ružeka. Zároveň si dovoľujeme poukázať na skutočnosť, že žiadny zo svedkov prítomných na hlavnom pojednávaní nepotvrdil tvrdenia svedkyne Márie Zakálovej a rovnako zo zvukového ani z obrazového záznamu z hlavného pojednávania nevyplýva, že by sa skutok stal.

Na základe vyššie uvedeného žiadame, aby dozorujúci prokurátor uznesenie o vznesení obvinenia ČVS: PPZ-505/NKA-PK-BA-2014 zo dňa 04.02.2015 zrušil.

S úctou,

Sergej Salmanov